

not at theoretical but at practical interests and needs of the law enforcement agency.

In daily practice they solve linguistic problems related to their professional activities. The correct choice of the term, knowledge of its deflation, existing synonyms and homonyms is rather complicated and long-term process, especially if it is not about a native language but a foreign language.

«Language training of law enforcement officers gives an opportunity to apply language resources development in legislation, optimization of language units' usage according to situation, professional and communicative needs» [2, p. 104].

Foreign language teaching should take place at all stages of professional training of law enforcement officers. Thus, conditions for continuous learning should be created. The differences are only at the level of primary preparation or at the stage of post-graduate education. Unfortunately, the level of foreign language skills of future law enforcement officers remains quite low, and their language training needs considerable improvement.

Considering the rapid development of Ukraine as an independent state and the development of its law-enforcement bodies, the police tackle with new priorities and tasks. National Police of Ukraine should meet world requirements as to the standards in respecting human rights considering development of internal conditions in the country. The best world practices of teaching foreign languages should be considered.

References

1. Aleidine J. Moeller and Theresa Catalano. Foreign Language Teaching and Learning. *International Encyclopedia of the Social & Behavioral Sciences*, Second Edition, 2015, pp. 327–333. URL: <http://www.teachingenglish.org.uk>.

2. Strategy of development of internal affairs bodies of Ukraine: Project. *Official website of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine*. URL: <http://mvs.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/12213>.

Романов Ігор Ігорович,

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри
правничої лінгвістики Національної академії
внутрішніх справ

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО МЕТОДИКИ ПІДГОТОВКИ ТА ПРОВЕДЕННЯ АУДИТОРНИХ ЗАНЯТЬ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Сьогодні у контексті міжнародної інтеграції країн, суспільству, як світовому, так і українському, потрібні висококваліфіковані, конкурентоспроможні фахівці нового типу, в нашому випадку, які

обізнані із сучасними тенденціями в юриспруденції, вільно володіють іншомовною термінологією правничої сфери, здатні успішно й адекватно спілкуватися іноземною мовою з суб'єктами права інших держав, інтегрувати іноземний досвід у правову практику України. Тому перед педагогічною системою гостро постала проблема вдосконалення роботи закладів вищої освіти щодо підготовки майбутніх спеціалістів з високим рівнем професіоналізму, творчої активності, які відповідально ставилися би до результатів свого навчання та підготовки до майбутньої професійної діяльності.

Застосування в процесі вивчення іноземної мови активних методів навчання є надзвичайно корисним та актуальним як і для викладача, так і для здобувачів вищої освіти. Застосування таких методів навчання дає можливість не тільки надати нові знання суб'єктам навчання, але й забезпечити формування і розвиток пізнавальних інтересів і здібностей, творчого та критичного мислення, здатності до самостійної та групової роботи.

Слід нагадати, що активні методи навчання розподіляються на неімітаційні та імітаційні, які в свою чергу, поділяються на ігрові та неігрові [1]. Різноманіття інтерактивних методів настільки велике, що дуже важко охопити для аналізу практичного застосування на заняттях декілька методів одразу. Ми хочемо зосередити свою увагу на імітаційних ігрових методах навчання, а саме на методі інсценування та розігрування ролей (рольової гри). Враховуючи специфіку нашого закладу вищої освіти із специфічними умовами навчання, дані методи є надзвичайно потужними та дієвими на заняттях з іноземної мови. Метод інсценування є дуже практичним та ефективним, оскільки дозволяє максимально наблизити ситуацію до дійсності. Даний метод має ряд переваг при застосуванні на практичних заняттях, оскільки, по-перше, ознайомлює учасників із конкретною ситуацією чи проблемою, що може відбутися насправді в їх майбутній практичній діяльності. По-друге, здобувачі отримують конкретні ролі посадових осіб в межах цього інсценування й відповідно повинні діяти та приймати рішення. Більш того, даний метод розвиває вміння майбутніх поліцейських / юристів / експертів-криміналістів творчо мислити, імпровізувати, швидко та адекватно реагувати на ситуацію та приймати рішення. В межах вивчення дисципліни «Іноземна мова професійного спрямування» існує достатня кількість навчальних тем, в межах яких можна інсценувати різні ситуації. Серед таких навчальних ситуацій можна виділити наступні: «Road spot check» зупинка працівником правоохоронного органу транспортного засобу та перевірка документів; «Description of a suspect» створення фотороботу підозрюваного; «Interrogation» допит підозрюваного слідчим із застосуванням різних технік допиту; «Interview» допит свідків чи очевидців події; «Asking the way» допомога іноземним туристам із

орієнтуванням у місті; «Crime scene search» огляд місця події тощо. Таким чином, після ознайомлення із новими лексичними одиницями в межах певної теми, автоматизації дій з цими лексичними одиницями шляхом виконання різних вправ, роботи із текстами (виконанням передтекстових, післятекстових завдань), роботи в парах при складанні невеликих діалогів є необхідність у більш ґрунтовному закріпленні конкретних отриманих знань.

На нашу думку, застосування методу рольової гри чи інсценування є більш дієвим та цікавим способом для засвоєння та закріплення знань та формування певних вмінь та навичок. Даний метод навчання може мати дві форми: заздалегідь підготовлене або непідготовлене / імпровізаційне [1]. Звісно задля економії часу краще використовувати першу форму, коли здобувачі вже заздалегідь отримали тему та розподілили ролі, але, як показує досвід, то імпровізаційна форма з непідготовленим мовленням не викликає надзвичайних труднощів у курсантів / студентів, а лише займає трохи більше часу на підготовку. Як результат, здобувачі інсценують різні фахові ситуації, які в майбутньому можуть мати місце в їх професійній діяльності.

Виходячи з тих ситуацій, які склалися в особистій практиці підчас проведення практичних занять із здобувачами вищої освіти, то можна із впевненістю сказати, що такі методи викликають набагато більшу зацікавленість та інтерес та сприяють кращій автоматизації лексичних одиниць чи поліпшує вміння ведення діалогічного мовлення (як підготовленого так і непідготовленого).

Достатньо популярним методом є метод рольової гри (role play). Нагадаємо, що **рольова гра** – один із найбільш ефективних методичних прийомів, що відноситься до групи активних способів навчання практичному володінню іноземною мовою. Рольова гра є умовним відтворенням її учасниками реальної практичної діяльності людей, тобто створює умови реального спілкування [2].

Застосування даного інтерактивного методу на заняттях з іноземної мови дозволяє здобувачам вищої освіти:

- набути певного досвіду чи вдосконалити свої навички у певному питанні в ігровій формі;
- відпрацювати певні види поведінки в безпечному середовищі, перед тим як застосовувати їх в реальному житті на роботі;
- набути впевненості та відточити свої дії / алгоритм поведінки в процесі практичних занять;
- краще закріпити навчальний матеріал, зокрема лексичні одиниці [3].

Враховуючи майбутній фах суб'єктів навчання є зрозумілим той факт, що комунікація буде одним із головних процесів діяльності. Тому застосування методу «рольова гра» на заняттях з іноземної мови, на

нашу думку, є дуже дієвим. Моделювання комунікативних ситуацій буде відбуватись на рівні «людина» - «людина», наприклад працівник поліції та іноземний турист, чи іноземний громадянин та адвокат / прокурор, тощо. Як показує власний досвід, то здобувачі вищої освіти з неабияким інтересом «вживаються у ролі» та опрацьовують різний матеріал – нову лексику, граматичні структури, використання сталих фраз чи ідіом.

Більш того такий формат роботи сприяє покращенню певних особистісних якостей здобувача. Якщо, наприклад, це робота в парах чи міні-групах то є можливість познайомитися із своїми одногрупниками (якщо це перші заняття) або подолати страх говорити іноземною мовою, так званий *language barrier*. Також, таке діалогічне мовлення сприяє покращенню пам'яті, мовлення в цілому, розвиває ряд особистих якостей (кмітливість, уважність тощо).

Іншим цікавим методом, який дуже гармонійно застосовується на заняттях з іноземної мови є метод кейсів або кейс-метод.

Метод кейсів, як правило, ґрунтується на автентичному матеріалі, який знайомить студентів з реальними проблемами, які вимагають аналізу і рішення, в той час як більш традиційний зміст складається з діалогів і текстів для читання за різними бізнес-тематиками. Даний метод є інтегрованим професійним підходом, який розвиває навички читання, говоріння та аудіювання [3, с. 4]. Метод кейсів дає студентам можливість виробити і розвинути компетентності, необхідні для їх професійної діяльності: удосконалювати навички аналізу, синтезу, прийняття рішень у стандартних і нестандартних ситуаціях; працювати в команді, розвиваючи навички співробітництва; здійснювати пошук і аналіз інформації, необхідної для виконання поставлених задач; робити звіти; виступати зі своїми рішеннями перед аудиторією; вміти правильно планувати свій час, щоб укластися в тимчасові рамки, певні сценарії кейсу. Вважається, що найбільш доцільно застосовувати даний метод, коли студенти вивчають іноземну мову для спеціальних цілей. На цьому рівні студенти вже мають достатній обсяг професійних знань і можуть вивчити ситуацію більш компетентно. Використання кейс-методу надає студентам можливість проявити свої професійні знання на практиці. Крім того, відбувається оволодіння новою лексикою, ідіомами, синтаксичними структурами.

Формально можна виділити наступні етапи роботи студентів з кейсом: – ознайомлення із ситуацією; – аналіз інформації; – пошук рішення; – виявлення переваг і недоліків кожного запропонованого рішення; – оцінка альтернатив; – презентація результатів; – оцінювання учасників; – підбиття підсумків. Застосування кейс-методу в навчальній ситуації дозволяє говорити як про нову технологію, яка може ефективно вирішувати завдання особистісно-орієнтованого підходу в навчанні. Ця

методика дозволяє створити умови для розвитку самостійності, творчої активності, емоційної сфери студентів, для виховання особистої і колективної відповідальності за доручену роботу. Головна вимога до кейс-методу – щоб ситуація для вивчення була реальною, а не вигаданою. В результаті робота з кейсами дозволяє формувати в курсантів/студентів наступні ключові професійні якості, які необхідні кожному фахівцю: вміння працювати з інформацією; вміння приймати рішення, в тому числі й у складних, стресових ситуаціях; уміння працювати в команді; вміння швидко і адекватно реагувати на отриману інформацію, в тому числі й в іншомовному просторі [6]. Застосування кейс-методу на заняттях іноземної мови дозволяє задіяти в роботу слабких курсантів/ студентів нарівні із сильними. Систематичне застосування цієї методики сприяє зміцненню мотивації, значно підвищує ефективність навчання. Суть кейс-методу полягає в осмисленні, критичному аналізі та вирішенні конкретних проблем або випадків. У результаті роботи з кейсами вирішуються два найважливіші завдання: по-перше, курсанти/студенти активізують вживання термінології і різних мовних структур та кліше з досліджуваної теми, по-друге, вони набувають цінні навички всебічного аналізу ситуацій зі сфери професійної діяльності.

У методиці виділяють три види кейсу: друкований, мультимедіа-кейс, відекейс, а також виділяються три етапи роботи над кейсом, всередині яких існує суворя послідовність дій викладача і студента: ознайомлювальний, дослідний, презентаційний. Робота з кейсами передбачає аналіз конкретних ситуацій за певним сценарієм, студентам необхідно розібратися в суті проблеми, запропонувати можливі рішення і вибрати кращі з них [6, с. 532]. Наявність у структурі кейс-методу суперечок, дискусій, аргументацій досить ефективно тренує курсантів/студентів, вчить дотриманню норм і правил спілкування. В результаті курсанти/ студенти повинні підготувати та презентувати на занятті підсумки своїх досліджень в усній формі або у вигляді презентації. Таким чином, метод кейсів завжди передбачає і самостійну роботу курсанта/студента, і «мозковий штурм» в рамках малої групи, і публічний виступ з поданням і захистом передбачуваного рішення. На відміну від традиційних методик, де викладач звик давати і перевіряти певні знання, під час використання інтерактивних форм навчання курсант/студент сам відкриває шлях до пізнання.

Підводячи підсумок, хочемо зазначити, що використання активних методів навчання є надзвичайно важливим в процесі оволодіння іноземною мовою, оскільки такі методи містять в собі професійну, творчу, розвивальну складові, які можуть бути використані для формування та розвитку конкретних вмінь та навичок та позитивно впливають на бажання здобувачів вищої освіти вивчати іноземну мову.

Список використаних джерел

1. Біницька К.М. Використання активних методів навчання у процесі вивчення курсу «Порівняльна педагогіка». 2015.
2. Вахрушева Т. Ю. Теоретичні аспекти активних методів навчання. *Національний фармацевтичний університет*. 2008. № 3. С. 46–49.
3. Козинець І.І. Застосування активних форм і методів навчання під час вивчення української мови за професійним спрямуванням. URL: https://www.narodnaosvita.kiev.ua/?page_id=2676.
4. Огляд інтерактивних методів. URL: <http://multycourse.com.ua/ua/page/19/69>.
5. Методи активного навчання. URL: <http://dppc.ru/data/attachments/library/leksija3-4-metody-aktyvnogo-navchannja-osoblyvosti-aktyvnogo-navchannja-i-jogo-harakterni-oznaky-klassifikatsija-metodiv-aktyvnogo-navchannja-novi-pedagogichni-tehnologiji-navchannja-9404.pdf>.
6. Павлович А. В. Використання інтерактивних методів навчання у викладанні іноземної мови професійного спрямування у вищій школі. *Сучасні методи викладання іноземної мови професійного спрямування у вищій школі: V Міжнар. наук.-практ. конф.* 2012. С. 4. URL: <http://confesp.fl.kpi.ua/sites/default/files/tezi.pdf>.
7. Туркот Т. І. Педагогіка вищої школи: навч. посіб. Херсон, 2011. 608 с.
8. Scales P. Teaching in the Lifelong Learning Sector. Maidenhead, England. 2013. 329 p.
9. Grosse U. C. The Case Study Approach to Teaching Business English. *English for Specific Purposes*. 2015. Vol. 7. P. 131–132.

Skrynyk Myroslava,

Senior Lecturer of the Department of the Legal Linguistics of the National Academy of Internal Affairs;

Skrynyk Lina,

Senior Lecturer of the Department of the Legal Linguistics of the National Academy of Internal Affairs

USAGE APPLICATIONS IN DISTANCE TEACHING OF FOREIGN LANGUAGES DURING WAR TIME

The latest technologies affect the modern educational context, as new technologies have given teachers the opportunity to improve their knowledge, skills, and therefore to raise the level of education.

One of the many problems are faced by scientific and pedagogical workers is how to increase student engagement to ensure better educational